

10

SPOKORNIKI SO TUDI TRPELI

Vzgojiteljice imate otroci še radi, težje pa je z učitelji, ki od vas zahtevajo, da se učite, delate domače naloge in se lepo obnašate. Vendar so v nebesih tudi učitelji in vzgojitelji. Ena takšnih je Julija Billiart. Bila je dobra, skrbna in ljubeča vzgojiteljica in učiteljica. Otroci, za katere je skrbela, so jo oboževali. Ni jih le vzgajala, temveč jim je tudi svetovala in jih po potrebi tolažila. Bila je učiteljica, ki je otroke iskreno ljubila.

»Velikokrat sem slišal za svetnike, ki se jim reče spokorniki. Kdo so to?« je zanimalo Petra.

»To so svetniki, ki so svoje življenje posvetili pokori,« je odgovoril Serafinček.

»Je to takšna pokora, ki jo dobimo pri spovedi?« je bila radovedna Tamara.

»Ne, ne,« se je zasmel Serafinček, »pokora, ki jo dobite pri spovedi, ni nič v primerjavi s tisto, ki so si jo nalagali spokorniki v času svojega življenja. Veste, včasih so pokoro jemali veliko bolj resno in strogo. Hoteli so jo občutiti na svojem telesu. Vi pri spovedi dobite za pokoro, da zmolite kakšno molitev ali opravite dobro delo. Za spokornike je bila molitev sestavni del njihovega življenja, prav tako pa tudi dobra dela.«

»So lahko počeli še kaj drugega? Verjetno so se tudi veliko postili? To sem nekje prebral,« je vedel povedati Peter.

»Drži, tudi postili so se,« je pokimal Serafinček, »imeli pa so še veliko drugih načinov. Spali so na trdih deskah ali na

golih tleh. Zavračali so vsakršno udobje. Pogosto so se bičali in nosili posebna spokorniška oblačila ali pasove.«

»Bičali so se?« se je čudila Tamara. »To pomeni, da so pretepali sami sebe?«

»Bičanje samega sebe je bilo pred nekaj stoletji povsem normalno,« jih je podučil Serafinček. »Ljudje so hoteli pokoro tudi čutiti na lastnem telesu, kot sem dejal. Med molitvijo so klečali na kamnitih tleh in v molitvi vztrajali ure in ure.«

»Danes tega nismo več sposobni,« je priznala Manca.

»Telesna pokora vam danes res ni blizu,« se je strinjal Serafinček.

»Pa nam predstavi kakšnega takšnega svetnika,« je Peter izzval Serafinčka.

»Takšnih je veliko. V resnici je bil vsak svetnik tudi spokornik. Poznamo pa tudi svetnike in svetnice, ki so se spreobrnilo od svojega grešnega življenja. Spoznali so zablodo, ko so hlepeli po telesnih užitkih, kot se temu reče. Takšna je bila Marjeta iz italijanskega mesta Kortona. Bila je lepo in mlado dekle. Dala se je zapeljati nekemu plemiču in bila njegova ljubica. Nekega dne je plemič odšel od doma, vrnil pa se je le pes, ki je Marjeto peljal na kraj, kjer je bil plemič pokopan. Ko je videla njegovo trohneče truplo, jo je presunilo spoznanje, da je umrl poln grehov. Zato se je preselila v majhno hišico in vsa leta svojega življenja posvetila delanju pokore.«

»Kako se je pa preživljala?« je zanimalo Manco.

»Preživljala se je z delom svojih rok. Ko so ljudje spoznali, da se je resnično spreobrnila, so ji sami začeli nositi darove. Bila je tako iskrena pri izvrševanju pokore, da je že v času svojega življenja izprosila mnoge čudeže pri Bogu.«

»Neverjetno. Tako se je kesala svojih grehov?« se je čudila Tamara.

»Da, tako se je kesala svojih grehov, ki jih je storila v vseh letih do svojega spreobrnjenja. Spoznala je, da je Bog prava ljubezen, vse ostalo pa zgolj prevara in laž. V zamaknjenju se je pogovarjala z Jezusom, ki ji je razodel, da je očiščena grehov. Dejal ji je celo, da jo je poklical, da bi bila zgled mnogim grešnikom, da bi se spreobrnili in začeli živeti kot ljubljene Božji otroci.«

»Neverjetno,« je vzdihnil Peter. »Če bi se le Jezus tudi z menoj tako pogovoril!«

»Saj se pogovarja, le slišati ga moraš,« se mu je nasmehnil Serafinček.

Naloga: *Za nekaj dni se odpovej razvadi, ki ti vzame veliko časa.*